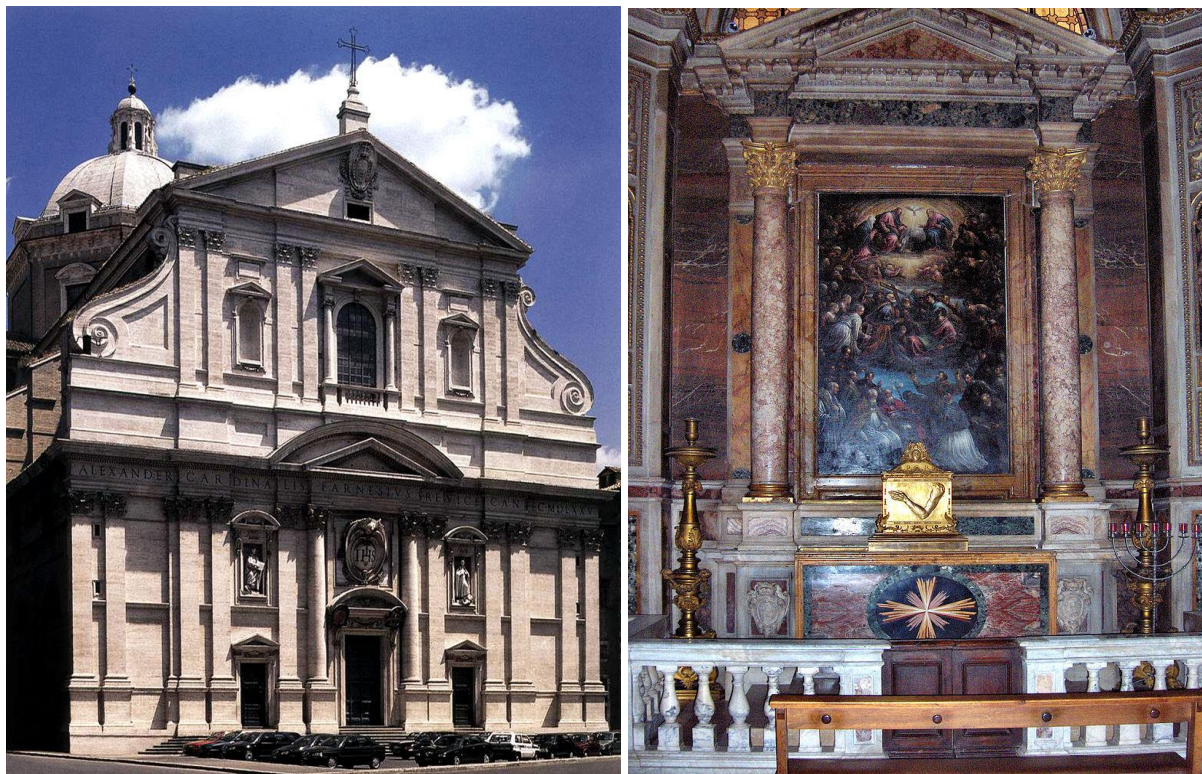

ŚW. ANDRZEJ BOBOLA SJ W NAUCZANIU JANA PAWŁA II

Fragm. okładki broszury „Św. Andrzej Bobola. Pamiętnik kanonizacji i powrotu” (www.polona.pl), Jan Paweł II (Wikipedia)

W dniu 16 maja przypada wspomnienie św. Andrzeja Boboli SJ (1591-1657) - polskiego jezuitę-męczennika, którego pieczy powierza się ład ekumeniczny i niepodległościowy oraz dobre stosunki z narodami zza wschodniej granicy Polski. Jego wstawiennictwa wzywa się również w czasach epidemii. W 2002 roku, za pontyfikatu Jana Pawła II, Św. Andrzej Bobola SJ został formalnie ogłoszony patronem Polski. W Rzymie, relikwie św. Andrzeja Boboli znajdują się m.in. w kościele *il Gesù*. Wystawione są na stałe w kaplicy Trójcy Świętej - Cappella della Santissima Trinità.

Kościół *Il Gesù*, kaplica Trójcy Świętej (Cappella della Santissima Trinità) - na ołtarzu relikwiarz z ramieniem św. Andrzeja Boboli SJ (Wikipedia)

Z okazji dzisiejszej uroczystości (16V), jak również 101. rocznicy urodzin św. Jana Pawła II, pragnę przypomnieć fragment nauczania Papieża Polaka poświęcony św. Andrzejowi Boboli. W wypowiedzi skierowanej w 1988 roku do polskich pielgrzymów przybyłych do Rzymu, Jan Paweł II zwrócił uwagę m.in. na to, że postać św. Andrzeja Boboli jest dla nas „znakiem” na przyszłość - „*Bóg pozwolił świętemu Andrzejowi stać się znakiem, znakiem nie tylko spraw przeszłych, ale także i spraw, na które czekamy, do których się przygotowujemy, znakiem nie tylko tego, co dzieliło i dzieli, a dzieliło aż do śmierci męczeńskiej, ale także tego, co ma połączyć.*”

Pod fragmentem nauczania Jana Pawła II zamieszczam kilka zdjęć z uroczystości ku czci św. Andrzeja Boboli z 1938 roku, do których Ojciec Święty nawiązuje w swojej wypowiedzi oraz artykuł poświęcony kanonizacji św. Andrzeja Boboli, która miała miejsce w Rzymie w dniu 17 kwietnia 1938 roku. Podaję również link do Nowenny za przyczyną św. Andrzeja Boboli w czasie epidemii. Więcej informacji o św. Andrzeju Boboli SJ na stronie Sanktuarium Narodowego w Warszawie www.rakowiecka.jezuici.pl

Agata Rola-Bruni

L'Osservatore Romano (wyd. polskie) nr 5 (1988), s. 8.

„Święty Andrzej Bobola - znak prorocki”

Słowa Jana Pawła II skierowane w dniu 29 maja 1988 do pielgrzymów polskich. Ojciec Święty nawiązując do 50. rocznicy kanonizacji św. Andrzeja Boboli, powiedział m.in.:

„Ta rocznica pozostaje dla mnie szczególnie wymowna. W roku 1938 byłem naocznym świadkiem powrotu męczennika do Ojczyzny. Albowiem jego trumna, jego relikwie wracały do Polski poprzez różne miasta, między innymi przez Kraków, zanim dotarły do Warszawy. I pamięć tego spotkania ze świętym męczennikiem pozostaje dla mnie niezatarta. Kiedy zapoznałem się z jego życiorysem, z okolicznościami jego śmierci oraz z losami pośmiertnymi, jeszcze bardziej przejrzysty stał się dla mnie ten znak, jakim jest święty Andrzej Bobola. Jego życie symbolizuje jakiś wielki okres dziejów Polski, Polski unijnej, Rzeczypospolitej trzech narodów, Polski, w której wraz z unią znalazły się także dwie odmiany chrześcijaństwa: chrześcijaństwo łacińskie - rzymskie i chrześcijaństwo wschodnie, zarówno w formie prawosławnej, jak też i w formie katolickiej, to znaczy Kościół unicki. To wszystko należy do naszej historii, do historii narodu, do historii Kościoła. Ale święty Andrzej Bobola jest nie tylko szczególnym, jakby powiedzieć syntetycznym znakiem naszej historii, przede wszystkim w wieku XVII, w trudnym wieku XVII, święty Andrzej jest równocześnie jakimś znakiem prorockim. Jeżeli uświadomimy sobie, że po odkryciu jego relikwii, jego ciała, które pozostawało mimo wszystko nie naruszone, przy tym ciele, jako przy znaku danym od Boga, skupili się wierzący, zarówno katolicy, jak i prawosławni i wspólnie otaczali go czcią, to można w tym widzieć także jakąś zapowiedź spotkania się chrześcijan Zachodu i ze Wschodu, zapowiedź tego dojrzałego owocu zjednoczenia chrześcijan, wysiłku ekumenicznego, który Kościół podejmuje razem z odłączonymi naszymi braćmi, rozłączonymi od nas braćmi chrześcijanami, zwłaszcza od czasu Soboru Watykańskiego II. Tak więc postać ta pozostaje bardzo wymowna. Bóg pozwolił świętemu Andrzejowi stać się znakiem, znakiem nie tylko spraw przeszłych, ale także i spraw, na które czekamy, do których się

przygotowujemy, znakiem nie tylko tego, co dzieliło i dzieli, a dzieliło aż do śmierci męczeńskiej, ale także tego, co ma połączyć. Kościół w uroczystość świętego Andrzeja Boboli modli się właśnie o to zjednoczenie chrześcijan, o to, ażeby «byli jedno, tak jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie».”

Kraków - czerwiec 1938 r. - powrót relikwii św. Andrzeja Boboli do Polski.
Zdjęcia ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego www.nac.gov.pl

Zdjęcia ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego www.nac.gov.pl

Nowenna za przyczyną do św. Andrzeja Boboli SJ w czasie epidemii:

<https://bobola.jezuici.pl/2020/03/16/nowenna-za-przyczyna-swietego-andrzeja-boboli-sj-w-czasie-epidemii/>